

Петко Р. Славейков

Промяна

Тъжен съм сега... напразно
вий за туй гълчите мен,
аз бях весел с сърце ясно,
като слънце в младий ден.

Драга бе на мен зорница,
тихий чучур на лъка,
в тъмний вечер глас от птица
и прохладна ведринка.

Любях, що е сърцу мило,
ако злий разсъдък спи,
но ми либе изменило
и сърце ми не търпи.

Сичко мина и напразно
диря миналите дни.
Ясно небо ми ужасно,
драги – нощни тъмнини.

Мили – облаци бухлати,
ако силен дъжд ручи,
ако вятърът крилати
прах развява и бучи.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4207>]